

conseqüència, tenen els mateixos efectes econòmics que es regulaven en les disposicions esmentades, i les peticions en què recaigui acord de reconeixement de pensió s'han d'adaptar al que disposa aquesta Llei des de la data en què aquesta tingui efectes econòmics, d'acord amb l'article deu.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA SEGONA

Els ministeris de Defensa i Interior han de finalitzar la resolució dels expedients que estiguin en tràmit davant aquests, en la data d'aprovació d'aquesta Llei, d'acord amb el que disposen els reials decrets llei quaranta-tres/mil nou-cents setanta-vuit i quaranta-sis/mil nou-cents setanta-vuit.

A partir de l'u de gener de mil nou-cents vuitanta-u, els serveis competents del Ministeri d'Hisenda han de resoldre la totalitat d'expedients, d'acord amb el que estableix la disposició final primera d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ FINAL PRIMERA

El Ministeri d'Hisenda ha d'introduir en la seva plantilla orgànica les modificacions que resultin adequades i crear les unitats necessàries per a una aplicació eficaç i ràpida de les normes d'aquesta Llei.

Així mateix, ha de realitzar els tràmits necessaris per a l'habilitació dels crèdits corresponents a les atencions que s'estableixen en aquesta Llei.

Igualment ha de dictar, en el termini màxim de quatre mesos, les normes reglamentàries i de procediment per a l'execució i aplicació correctes de les disposicions d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ FINAL SEGONA

El Govern, a proposta del Ministeri de Sanitat i Seguretat Social, ha de regular en el termini màxim de quatre mesos el dret al qual es refereix l'article novè de la Llei. El Ministeri de Sanitat i Seguretat Social ha de formar, a requeriment del Ministeri d'Hisenda, els tribunals mèdics encarregats d'aplicar el quadre de qualificacions, vigent a cada moment, i que ha de ser el mateix que l'utilitzat per a l'aplicació de la Llei cinc/mil nou-cents setanta-sis.

DISPOSICIÓ FINAL TERCERA

Per al que no disposa expressament aquesta Llei és aplicable amb caràcter supletori la legislació general sobre drets passius.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades quan s'oposin a aquesta Llei les normes següents:

El Reial decret sis-cents setanta/mil nou-cents setanta-sis, de cinc de març.

El Reial decret llei quaranta-tres/mil nou-cents setanta-vuit, de vint-i-u de desembre.

El Reial decret llei quaranta-sis/mil nou-cents setanta-vuit i les altres disposicions que contradiguin aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-sis de juny de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

15890 LLEI 38/1980, de 8 de juliol, sobre actualització de l'Estatut general de la advocacia. («BOE» 176, de 23-7-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.- Qualsevol lletrat incorporat a qualsevol col·legi d'advocats d'Espanya pot actuar en tots els recursos de què siguin susceptibles els assumptes que va dirigir en qualsevol instància davant qualssevol tribunals o jutjats, fins i tot davant el Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional, sense que per a això tingui necessitat d'incorporar-se als col·legis on radiquin els tribunals davant els quals se substanciïn els recursos, accions o reclamacions esmentats. Per a les actuacions damunt dites, el lletrat, amb l'acreditació prèvia de la seva pertinença al col·legi d'origen i de la seva intervenció en el procés, ho ha de comunicar al degà del col·legi receptor, que l'ha d'habilitar per actuar com a col·legiat a tots els efectes en l'assumpte concret i, en conseqüència, queda acollit a la protecció i subjecte a la disciplina del col·legi, que ha de portar un registre d'aquestes habilitacions. No necessita abonar una quota d'incorporació i només pot exercir drets polítics en el col·legi d'origen.

Article segon.-El Consell General de l'Advocacia ha de desplegar en l'Estatut general les disposicions necessàries per al compliment d'aquesta Llei.

Article tercer.-Queden derogats tots els preceptes legals o reglamentaris que s'oposin al que preceptua aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vuit de juliol de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

15955 LLEI ORGÀNICA 7/1980, de 5 de juliol, de llibertat religiosa. («BOE» 77, de 24-7-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

Article primer.

U. L'Estat garanteix el dret fonamental a la llibertat religiosa i de culte, reconeguda a la Constitució, d'acord amb el que preveu aquesta Llei orgànica.

Dos. Les creences religioses no constitueixen un motiu de desigualtat o discriminació davant la llei. No es poden al·legar motius religiosos per impedir a ningú l'exercici de qualsevol treball o activitat o el desenvolupament de càrrecs o funcions públiques.

Tres. Cap confessió no té caràcter estatal.

Article segon.

U. La llibertat religiosa i de culte garantida per la Constitució comprèn, amb la immunitat de coacció consegüent, el dret de qualsevol persona a:

a) Professar les creences religioses que lliurement elegeixi o no professar-ne cap; canviar de confessió o abandonar la que tenia; manifestar lliurement les seves pròpies creences religioses o l'absència d'aquestes, o abstenir-se de declarar sobre les creences.

b) Practicar els actes de culte i rebre assistència religiosa de la seva pròpia confessió; commemorar les seves festivitats; celebrar els seus ritus matrimonials; rebre sepultura digna, sense discriminació per motius religiosos, i no ser obligat a practicar actes de culte o a rebre assistència religiosa contrària a les seves conviccions personals.

c) Rebre i impartir ensenyament i informació religiosa de qualsevol índole, ja sigui oralment, per escrit o per qualsevol altre procediment; elegir per a ell mateix, i per als menors no emancipats i incapacitats, sota la seva dependència, dins i fora de l'àmbit escolar, l'educació religiosa i moral que estigui d'acord amb les seves pròpies conviccions.

d) Reunir-se o manifestar-se públicament amb fins religiosos i associar-se per dur a terme comunitàriament les seves activitats religioses de conformitat amb l'ordenament jurídic general i el que estableix aquesta Llei orgànica.

Dos. Així mateix comprèn el dret de les esglésies, confessions i comunitats religioses a establir llocs de culte o de reunió amb fins religiosos, a designar i formar els seus ministres, a divulgar i propagar el seu propi credo, i a mantenir relacions amb les seves pròpies organitzacions o amb altres confessions religioses, siguin en territori nacional o a l'estranger.

Tres. Per a l'aplicació real i efectiva d'aquests drets, els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per facilitar l'assistència religiosa en els establiments públics militars, hospitalaris, assistencials, penitenciaris i altres sota la seva dependència, així com la formació religiosa en centres docents públics.

Article tercer.

U. L'exercici dels drets que dimanen de la llibertat religiosa i de culte té com a únic límit la protecció del dret dels altres a l'exercici de les seves llibertats públiques i drets fonamentals, així com la salvaguarda de la seguretat, de la salut i de la moralitat pública, elements constituents de l'ordre públic protegit per la llei en l'àmbit d'una societat democràtica.

Dos. Queden fora de l'àmbit de protecció d'aquesta Llei les activitats, finalitats i entitats relacionades amb l'estudi i experimentació dels fenòmens psíquics o parapsicològics o la difusió de valors humanístics o espirituals o altres fins anàlegs aliens als religiosos.

Article quart.

Els drets que reconeix aquesta Llei exercits dins els límits que la mateixa Llei assenyala han de ser tutelats mitjançant empara judicial davant els tribunals ordinaris i empara constitucional davant el Tribunal Constitucional en els termes que estableix la seva Llei orgànica.

Article cinquè.

U. Les esglésies, confessions i comunitats religioses i les seves federacions gaudeixen de personalitat jurídica una vegada inscrites en el Registre públic corresponent, que es crea, a aquest efecte, al Ministeri de Justícia.

Dos. La inscripció s'ha de practicar en virtut de sol·licitud, acompanyada de document fefaent en el qual constin la seva fundació o establiment a Espanya, l'expressió dels seus fins religiosos, la denominació i altres dades d'identificació, el règim de funcionament i els òrgans representatius, amb expressió de les seves facultats i dels requisits per a la seva designació vàlida.

Tres. La cancel·lació dels assentaments relatius a una entitat religiosa determinada només es pot portar a terme a petició dels seus òrgans representatius o en compliment de sentència judicial ferma.

Article sisè.

U. Les esglésies, confessions i comunitats religioses inscrites tenen plena autonomia i poden establir les seves pròpies normes d'organització, règim intern i règim del seu personal. En aquestes normes, així com en les que regulin les institucions creades per aquelles per a la realització dels seus fins, poden incloure clàusules de salvaguarda de la seva identitat religiosa i caràcter propi, així com del respecte degut a les seves creences, sens perjudici del respecte dels drets i llibertats reconeguts per la Constitució, i en especial dels de llibertat, igualtat i no-discriminació.

Dos. Les esglésies, confessions i comunitats religioses poden crear i fomentar associacions, fundacions i institucions, per a la realització dels seus fins, d'acord amb les disposicions de l'ordenament jurídic general.

Article setè.

U. L'Estat, tenint en compte les creences religioses que hi ha a la societat espanyola, ha d'establir, si s'escau, acords o convenis de cooperació amb les esglésies, confessions i comunitats religioses inscrites en el Registre que pel seu àmbit i nombre de creients hagin assolit un arrelament notori a Espanya. En tot cas, aquests acords s'han d'aprovar per llei de les Corts Generals.

Dos. En els acords o convenis, i respectant sempre el principi d'igualtat, es poden estendre a les esmentades esglésies, confessions i comunitats els beneficis fiscals previstos en l'ordenament jurídic general per a les entitats sense finalitat de lucre i altres de caràcter benèfic.

Article vuitè.

Es crea al Ministeri de Justícia una Comissió Assessoradora de Llibertat Religiosa composta de forma paritària i amb caràcter estable per representants de l'Administració de l'Estat, de les esglésies, confessions o comunitats religioses o federacions d'aquestes, en les quals, en tot cas, hi ha d'haver les que tinguin un arrelament notori a Espanya, i per persones de competència reconeguda l'assessorament de les quals es consideri d'interès en les matèries relacionades amb aquesta Llei. Al si d'aquesta Comissió hi pot haver una Comissió Permanent, que també ha de tenir composició paritària.

Corresponen a la Comissió esmentada les funcions d'estudi, informe i proposta de totes les qüestions relatives a l'aplicació d'aquesta Llei, i particularment, i amb caràcter preceptiu, en la preparació i dictamen dels acords o convenis de cooperació a què es refereix l'article anterior.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA PRIMERA

L'Estat reconeix la personalitat jurídica i la plena capacitat d'obrar de les entitats religioses que en tinguin en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei. Transcorreguts tres anys només poden justificar la seva personalitat jurídica mitjançant la certificació de la seva inscripció en el Registre a què es refereix aquesta Llei.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA SEGONA

Les associacions religioses que en sol·licitar el seu reconeixement legal, de conformitat amb el que estableix la Llei quaranta-quatre/mil nou-cents seixanta-set, de vint-i-vuit de juny, hagin fet una declaració expressa de ser propietàries de béns immobles o d'una altra classe subjectes a registre públic per a la plena eficàcia de la seva transmissió, la titularitat dominical dels quals aparegui a nom de tercers, i les que havent formulat ja davant l'Administració aquesta declaració patrimonial sol·licitin la seva inscripció legal d'acord amb el que preveu aquesta Llei, poden regularitzar la seva situació patrimonial, en el termini d'un any, atorgant els documents en els quals es reconegui la propietat a favor d'aquestes dels béns que figurin a nom de persones interposades o utilitzant qualsevol altre procediment legal per justificar-ne adequadament el domini, fins a obtenir la inscripció dels títols en el Registre de la Propietat, amb l'exempció de tota classe d'impostos, taxes i arbitris que puguin gravar la transmissió, els documents o les actuacions que s'originin amb aquest motiu.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queda derogada la Llei quaranta-quatre/mil nou-cents seixanta-set, de vint-i-vuit de juny, i totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

DISPOSICIÓ FINAL

El Govern, a proposta del Ministeri de Justícia, ha de dictar les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per a l'organització i el funcionament del Registre de la Comissió Assessora de Llibertat Religiosa.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, cinc de juliol de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

15958 LLEI 41/1980, de 5 de juliol, de mesures urgents de suport a l'habitatge. («BOE» 177, de 24-7-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer

Les disposicions de la Llei sis/mil nou-cents setanta-nou, de vint-i-cinc de setembre, sobre règim transitori de la imposició indirecta, relatives a les transmissions empresarials de béns immobles, entren en vigor l'u de juliol de mil nou-cents vuitanta.

Article segon

En les lleis de pressupostos de cada any es poden modificar els tipus de l'impost general sobre el tràfic de les empreses.

Per a les transmissions empresarials d'immobles aquest tipus queda fixat en el tres per cent a partir de l'entrada en vigor de la reforma de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

Article tercer

Els préstecs hipotecaris atorgats amb anterioritat a l'u de juliol de mil nou-cents vuitanta i que constitueixen operacions típiques del tràfic de les empreses tributen per l'impost sobre transmissions patrimonials, tant en la seva constitució com en la seva modificació i cancel·lació, sigui quina sigui la data d'aquests últims actes.

Els atorgats a partir de l'u de juliol de mil nou-cents vuitanta es graven per l'impost general sobre el tràfic de les empreses i no estan subjectes al de transmissions patrimonials respecte dels actes esmentats.

En els dos supòsits es mantenen les exempcions establertes a favor dels préstecs hipotecaris per a la construcció i, si s'escau, adquisició d'habitatges de protecció oficial.

Article quart

A partir de l'u de juliol de mil nou-cents vuitanta les condicions resolutòries explícites de les compravendes a què es refereix l'article onze de la Llei hipotecària i que garanteixin el pagament del preu ajornat en les transmissions empresarials de béns immobles subjectes a l'impost general sobre el tràfic de les empreses no tributen ni en aquest impost ni en el de transmissions patrimonials, tant en la seva constitució com en la seva cancel·lació.

El mateix règim s'aplica a la constitució i extinció de les hipoteques que, a partir de la data esmentada, garanteixin el preu ajornat en les transmissions empresarials de béns immobles constituïdes sobre els mateixos béns transmesos.

Article cinquè

Els documents privats, atorgats amb anterioritat al dia u de juliol de mil nou-cents vuitanta, tenen efectes, si hi ha algun benefici fiscal, davant l'Administració tributària, sempre que es justifiqui la certesa de la seva data, bé perquè estan inclosos en qualsevol dels supòsits que recull l'article mil dos-cents vint-i-set del Codi civil, bé per altres mitjans de prova apreciats en el seu conjunt, com ara llibres oficials de comptabilitat i abonaments bancaris.

Article sisè

Els arrendaments de béns immobles urbans que constitueixen operacions típiques i habituals d'empreses arrendadores tributen per l'impost general sobre el tràfic de les empreses quan hagin estat concertats a partir de l'u de juliol de mil nou-cents vuitanta.

Els concertats abans tributen pels conceptes i en la forma establerts per a l'impost general sobre transmissions patrimonials.

Article setè

La disposició final tercera de la Llei sis/mil nou-cents setanta-nou, de vint-i-cinc de setembre, queda redactada en els termes següents:

Totes les transmissions empresarials de béns immobles efectuades amb posterioritat a l'u de juliol de mil nou-cents vuitanta es liquiden, sense exempció, per l'impost general de transmissions patrimonials, llevat que es justifiqui haver efectuat la repercussió o pagament de l'impost general del tràfic de les empreses.

Les transmissions que hagin satisfet l'impost general sobre transmissions patrimonials d'acord amb el que dis-